

خشونت یکی از وضعیت هایی است بحرانی که تعادل

را در نظامات اجتماعی بر هم می زند. وقتی این وضعیت به درون خانواده

و علیه یکی از دو عضو اصلی آن از سوی عضو دیگر شکل بگیرد، عملاً حیات بقاء

خانواده را مورد چالش جدی قرار می دهد. این که بنیاد چنین رفتاری بر اساس زمینه هایی شکل

می گیرد بحث جدی و قابل تاملی است ولی آنچه که بیشتر باید مورد توجه قرار گیرد، شخصیتی است که در خانه

مورد خشونت قرار می گیرد، همان **زنان** که به صورت طبیعی از قدرت کمتری در داخل خانه برخوردار هستند و به واسطه فرهنگ

مردسالاری بیشتر در معرض این آسیب قرار می گیرند. این نوع خشونت را می توان همانند طیفی دسته بندی نمود و آن را از

خشونت فیزیکی (آسیب رساندن به اعضای بدن با کتک)، **خشونت روانی** (تهدید، تحقیر، سرزنش و ...)، **خشونت اجتماعی**

(کنترل رفتارهای زن، در انزوای اجتماعی قرار دادن و ...)، **خشونت اقتصادی**، **خشونت نمادی** تا **خشونت جنسی** دسته بندی

نمود. از این رو، فارغ از علل و عوامل بروز این نوع رفتار و آسیب اجتماعی و همچنین بنا بر لزوم توجه به زنان به عنوان قشر

آسیب پذیر جامعه و ضرورت چاره اندیشی در خصوص جلوگیری از این آسیب اجتماعی موارد زیر پیشنهاد می گردد:

۱- آموزش در زمینه مهارت های زندگی در قالب کارگاه های مهارتی در سطح جامعه و قبل از ازدواج

۲- توانمندسازی زنان در بعد علمی و عملی در قالب برنامه های آموزشی توسط مددکاران اجتماعی، مشاوران و روانشناسان

۳- ارائه آموزش های لازم در خصوص نحوه کنترل خشم و مقابله با خشونت برای زوجین به عنوان یک مهارت لازم در زندگی

۴- آموزش و کسب توانایی مهارت حل مساله برای زوجین

۵- اتخاذ تدابیری از قبیل تلاش در جهت بهبود اوضاع اقتصادی جامعه و فراهم نمودن حداقل شرایط زندگی توسط مسئولین

مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت

خشونت علیه زنان